21865 - İnsanlarla Karşılaşmaktan Korkma

Soru

Ben Müslüman bir gencim. Genel olarak insanlardan korkuyorum, bu da beni içe kapanıklığa itiyor. Öyle ki bazen hakkım olduğu hâlde korkumdan dolayı hakkımı talep edemiyorum. Ayrıca çoğunlukla başkalarının benim hakkımda kötü düşünmesinden çekindiğim için insanlardan uzak duruyorum. Bunun bir çözümü var mıdır? Bu, imanımda bir eksiklik sayılır mı?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

İman, farzları terk etmekle ve haramları işlemekle eksilir. Sen Allah'ın hakkını edâ ediyor, haramlarına riayet ediyorsan, insanlardan uzak durman ya da onlardan korkman sana zarar vermez. Ancak bu korku, seni bazı farzları yerine getirmekten alıkoyarsa, o zaman günah işlemiş olursun. Meselâ bu korku seni namazı mescitte cemaatle kılmaktan engelliyorsa; ya da imkânın olduğu hâlde kötülüğü dilinle veya elinle engellemekten, yahut gerekli olan bir nasihatı yapmaktan alıkoyuyorsa, o vakit günaha girersin.

Bununla beraber, bu korkulara teslim olman, bu duruma razı olman doğru değildir. Sebeplerini araştırmalı ve onları tedavi etmeye gayret etmelisin. Şunu bil ki mahlûk, kendisine bile fayda ve zarar veremez. Bütün ümmet toplansa, Allah'ın sana yazdığı dışında sana bir fayda sağlayamazlar. Yine bütün ümmet toplansa, Allah'ın sana yazdığı dışında sana hiçbir zarar veremezler. Kalemler kaldırılmış, sahifeler kurumuştur.

Her şey Allah Teâlâ'nın elindedir. O'dur korkmana da, ümit bağlamana da en layık olan. İnsanların ayıplamasının ise bir değeri yoktur. Mümin için, insanların tümü darılsa da Allah'ın rızasını kazanmak yeterlidir.

Kim Allah'ın emirlerine sımsıkı sarılır, O'na dayanırsa, insanların en izzetlisi olur. Çünkü Allah Teâlâ

şöyle buyurmuştur:

“İzzet Allah’ın, Rasûlü’nün ve müminlerindir.” (Münâfikûn, 8)

Bu izzetin etkisi müminin sözünde, fiilinde ve tüm tavırlarında görünmelidir: Hak sözü açıkça söylemeli, nasihat etmeli, hatırlatmalı, Allah için razı olmalı, Allah için kızmalı, Allah’ın haramları çiğnendiğinde yüzü öfkeyle değişmelidir.

Bu ise, insanın hayattaki görevini ve vazifesini bilmesiyle gerçekleşir. Zira insan, Allah’a kullukla, dinini tebliğ ve gücü yettiğince yaymakla mükelleftir. Bu ise insanlarla karışmayı, onların eziyetlerine sabretmeyi gerektirir. Nitekim Tirmizî (1307) ve İbn Mâce (4032)’de İbn Ömer’den (radıyallahu anh) rivayet edilen hadiste Peygamber s.a.v şöyle buyurmuştur:
“İnsanlarla beraber olan ve onların eziyetlerine sabreden mümin, insanlarla beraber olmayıp eziyetlerine sabretmeyen müminden daha faziletlidir.”
Bu hadisi el-Elbânî *Sahîhu’l-Câmi‘*’de (no: 6651) sahih görmüştür.

Sen de salih bir dost çevresi edinmeye çalış. Onlarla ünsiyet eder, güven duyarsın. Bu dostluk, sende insanların kötü zannı hakkındaki kaygıyı giderir, korku duygusunu hafifletir. Orada samimi kardeşlik, güzel muamele, açık hedef ve yüce gayeyi bulursun.

Ayrıca sana tavsiyemiz, bu hâlini bir psikiyatri uzmanına arz etmendir. Belki sana probleminin çözümünde yardımcı olur.

Allah’tan sana muvaffakiyet ve isabet dileriz.